

CONTRACORRENT

Victoria Cirlot

«El meu pare m'ha acompanyat tota la vida, els escriptors no moren mai»

El setè Festival d'art independent Pepe Sales, que va tenir lloc entre el 23 i el 27 de gener a Girona, va ser dedicat a la vida i obra de Juan Eduardo Cirlot, un avantguardista que va ser arraconat i oblidat. Victòria Cirlot és la seva filla

P Quin record guarda del seu pare?

R Un record molt potent, malgrat que va morir quan jo tenia 18 anys, el 1973. Podríem dir que el meu pare m'ha acompanyat tota la vida, perquè he estat en contacte amb la seva obra escrita. Els escriptors no moren mai, estan vius en les paraules que deixen.

P L'escriptor sí, però i el pare?

R Jo mantinc un diàleg constant amb el meu pare. Ara bé, l'absència de la

persona existeix, hi és. Hi ha moments en què el record de la seva persona es fa molt intens.

P Despertava enveges?

R Suposo que sí. Perquè era una persona amb una immensa personalitat, poc donat als formalismes i d'una sinceritat rotunda. Unes qualitats que no són gaire ben rebudes (riu).

P Ser lliure es paga?

R Moltíssim, per això costa tant. Les societats creen uns patrons i t'hi has d'amostrar. Quan algú construeix la seva vida interior i exterior seguint el seu propi model, sorgeixen xocs.

P Era, i és encara, més rendible apropar-se al poder?

R Més rendible per prosperar, segur. Per a una personalitat creadora, gens.

FILLA DE JUAN
EDUARDO CIRLOT

«Em sap greu que ni el Govern català ni l'espanyol hagin reconegut mai el meu pare»

► Victòria Cirlot assegura que ser lliure costa, perquè es paga molt car

ENTREVISTA DE
Albert Soler

GIRONA

El meu pare no s'hi va acostar mai. Ni de lluny, vaja. El poder i el meu pare eren les dues coses més antinòmiques que mai han existit.

P Per això és un gran oblidat?

R Home, el 1996 li van fer un homenatge molt maco a València. I la seva obra està impecablement publicada a Siruela. El que passa és que mai es va instal·lar en cap àmbit ni camarilla. Però 40 anys després de morir encara deperta passions, tot i que falta que sigui reconegut en tota la seva magnitud.

P La va estranyar que li fessin un homenatge a Girona?

R A mi no em sorprèn res (riu). De fet, rebo constantment *emails* de gent que s'interessa pel meu pare, tant d'aquí com de llatinoamèrica.

P L'Ajuntament de Barcelona o el Govern català l'han reconegut mai?

R Res de res. Mai. I permeti'm ampliar-ho al Govern espanyol. Em sap molt de greu, fatal, és un horror. Els països no poden malbaratar persones així.

P Tenia relació amb Dalí i els surrealistes. En recorda algun voltant per casa?

R Va tenir sobretot relació amb André Breton i els francesos. Pèrc va passar per casa. Però a penes els recordo, jo era molt petita.